

сфері обслуговування, зростанню доходів населення, що покращить економічний розвиток області. Екотуризм також сприятиме раціональному використанню природних ресурсів, збереженню природи, ландшафтного і біологічного різноманіття, а також культурно-історичних пам'яток області.

Список використаних джерел:

Побігун О. В. Досвід використання екотуристичних продуктів за кордоном / О. В. Побігун, Н. В. Фоменко, Н. В. Гоптарьова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.sworld.com.ua/index.php/uk/tourism-and-recreation/theoretical-and-methodological-foundations-of-tourism-and-recreation/3467-om-fomenko-pobgun-hb-hb-goptarova>.

Петрук В. Г. Екогеографія та екотуризм: Підручник / В. Г. Петрук, В. Бондарчук, І. А. Трач, О. Ю. Панасюк, Ю. І. Царук, В. Д. Ваколук. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2016. – 178 с.

Паньків Н. Природоресурсний потенціал розвитку екологічного тризму Івано-Франківської області / Н. Паньків // Вісник Львівського університету. Серія: міжнародні відносини. - 2008. - Вип. 24. - С. 230-233. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/pankiv.htm

Програма розвитку туризму в Івано-Франківській області на 2002-2010 роки // Галичина. - 2002. - №9.

УДК 330.15

**НАПРЯМИ І СКЛАДОВІ ПРИРОДООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ:
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ**

В. М. Волошин, А. Ю. Мирненко

Науковий керівник: к.е.н., старший викладач Н. В. Бобровська

Миколаївський національний аграрний університет

e-mail: drimer5555@gmail.com

Природоохоронна діяльність представляє систему заходів щодо раціонального використання природних ресурсів за видами, їх збереженню і відновленню із метою забезпечення екологічної безпеки держави. В економіці природокористування природоохоронні заходи є основою формування збалансованого розвитку, який активізує екологічні процеси у виробничо-господарській діяльності з метою відновлення природних ресурсів. У результаті нераціонального використання природних ресурсів і антропогенного навантаження на природне середовище виникає загострення екологічних ризиків.

Отже, сучасна екологічна ситуація спонукає переходу до активної екологічної політики, що заснована на поєднанні усіх складових розвитку з метою забезпечення раціоналізації у використанні природно-ресурсної основи.

Сукупність державних, адміністративних, правових, економічних,

політичних і суспільних заходів, що спрямовані на раціональне використання, відновлення і збереження природних ресурсів за видами, обмеження негативного впливу людської діяльності на довкілля складають базисну основу природокористування у сфері виробничо-господарської діяльності.

Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» визначено, що з метою проведення ефективної і цілеспрямованої діяльності України з організації і координації заходів щодо охорони навколишнього природного середовища, забезпечення екологічної безпеки, раціонального використання і відновлення природних ресурсів на перспективу розробляються приймаються державні, регіональні, місцеві та інші територіальні програми. Сутність програм полягає у збереженні природних ресурсів за видами і раціонального управління ними [3,5].

Регіональні природоохоронні програми мають тісний зв'язок із галузевою структурою регіону і темпами інноваційно-інвестиційного розвитку, інвестиційною активністю, у тому числі у напрямку екологізації виробництв [3]. Таким чином, раціональне використання і відновлення якісних складових природоохоронної діяльності ефективніше функціонуватиме, якщо галузь охорони навколишнього середовища буде привабливим для інвесторів, що є пріоритетним на державному рівні.

Враховуючи глобальність екологічних проблем держав світу, інвестиційна активність у природоохоронну діяльність спостерігається в усіх країнах. Активізація фінансування природокористування за умов інвестиційного вкладення повинно забезпечувати запобігання глобальній економічній кризи і забезпечувати екологічну безпеку.

Досвід країн Європейського Союзу свідчить, що переважне навантаження щодо впровадження природоохоронних заходів беруть на себе уряди держав. Прикладом може бути індустріально розвинена Німеччина, де відтворення і збереження національного природного багатства країни було сконцентроване у заходах Уряду, що надало можливість заподіяти природним і економічним втратам для суспільства і значно зменшити розміри економічних збитків. Саме тому невід'ємною складовою ефективної інвестиційної політики та прийняття інвестиційних рішень є формування інвестиційної привабливості у сфері природокористування і збереження біологічного потенціалу до рівня самовідновлення, зменшення соціально безвідповідального використання національних багатств лише з метою примноження фінансових результатів діяльності товаровиробників [4].

Складові й особливості природно-ресурсного забезпечення регіонів слід розглядати у взаємозв'язку усіх його компонентів, з урахуванням можливостей щодо відновлення ресурсів у поєднанні із дієвістю природоохоронних заходів на усіх рівнях управління [2].

Вважаємо, що екологічна політика повинна передбачати запровадження та реалізацію принципів раціонального природокористування та мінімізацію екологічних ризиків, сприяти покращенню екологічної ситуації. Запровадження

заходів з подальшого розвитку галузей економіки необхідно зорієнтувати на активізацію екологічних пріоритетів у співпраці із міжнародними організаціями. Глобальний характер екологічних проблем зумовлює необхідність фінансування заходів з нейтралізації загроз й збереження навколишнього середовища, а також формування передумов до гарантування екологічної безпеки окремих держав й регіонів світу, враховуючі пріоритети глобальної екологічної політики [1].

Отже, механізм регіонального природокористування реалізується через інструменти екологічного регулювання. Економічні інструменти розглядаються через активізацію технологічного оновлення виробництв і залучення інвестиційно-інноваційного капіталу з метою переорієнтації на екологічнобезпечний розвиток регіону. Механізм регіонального природокористування включає заходи щодо екологічного регулювання, які ґрунтуються на концепції платності природокористування і сукупності економічних інструментів, що пов'язані із інвестиційними можливостями регіону зорієнтованими на біоекономічний розвиток [2].

Список використаних джерел:

Бобровська Н.В. Пріоритети глобальної екологічної політики / Н. В. Бобровська // International Scientific Conference Innovative Economy: Processes, Strategies, Technologies: Conference Proceedings, January 27, 2017. – Kielce, Poland : Baltija Publishing. – Part II. – P. 61-64.
(<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3639>).

Вишневська О.М. Природно-ресурсна основа розвитку аграрного сектора: теоретичні і практичні аспекти [монографія] / О.М. Вишневська, Н.В. Бобровська. – Миколаїв : ФОП Швець В.Д., 2015. – 180 с.

Вишневська О.М. Ресурсний потенціал аграрного сектора економіки: еколого-орієнтований підхід / О.М. Вишневська, Н.В. Бобровська, О.А. Літвак

Підвищення конкурентоспроможності виробничого потенціалу сільського господарства в умовах сталого розвитку: Матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. молодих учених, аспірантів і студентів, 4-5 квітня 2012 р. – Харк. нац. аграр. унт. – Харків : ХНАУ, 2012. – С. 61 – 63.

Вишневська О.М. Ресурсний потенціал аграрного сектора економіки України: соціально-економічні та екологічні аспекти / О.М. Вишневська : [монографія]. – Миколаїв, 2011. – 436 с.

Національна екологічна політика України: оцінка і стратегія розвитку / Міністерство охорони навколишнього природного середовища України ; Програма розвитку ООН ; Глобальний екологічний фонд – Офіц. вид. – К. : Copyright, 2007. – 184 с.